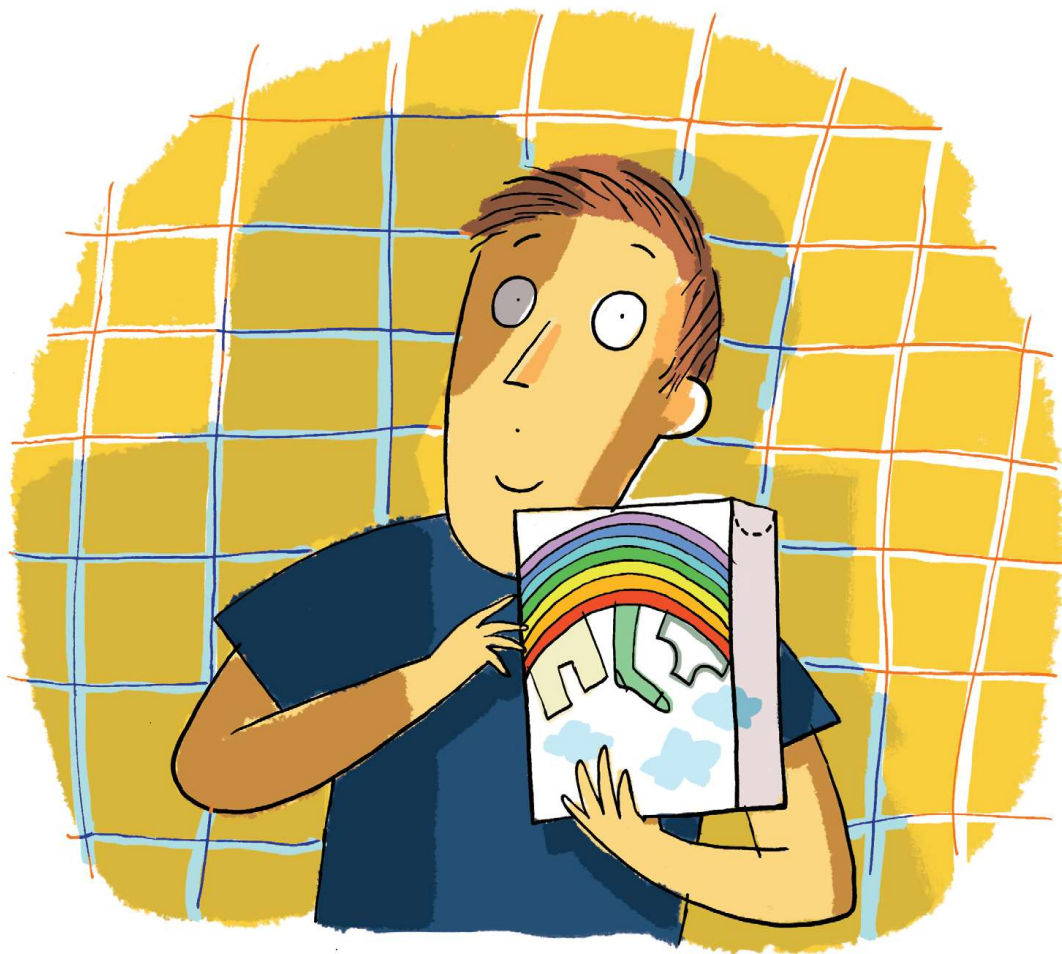

6

Vieną gražią dieną mažosios Basios, kurią tėvai vadino tiesiog Bė, Mama įteikė Tėtei skalbimo miltelių pakelį ir pareiškė:

– Šiandien tavo eilė, brangusis. Išskalbk atskirai raudonus, atskirai mėlynus ir atskirai baltus skalbinius. Paskui viską padžiauk. Išeinu svarbiu reikalu, – ir išėjo.

Tėtė kurį laiką pastovėjo nugrimzdęs į savo mintis ir jau ketino padėti miltelius vonioje ant lentynos ir grįžti prie skalbimo kiek vėliau, kai užeis noras, bet staiga suprato, kad vėliau gali būti per vėlu, nes neturi nė vienos poros švarių kojinių rytdienai.

Tad pradėjo mėtyti skalbyklėn drabužius. Raudonus marš-
kinius – švyst! Raudonus marškinėlius – švyst! Raudonas
plačkelnes – švyst! Kol priėjo prie savo mėgstamų avietinių
kojinių, itin dailiai derančių prie tamsiai mėlynų mokasinų
su karuliais. Švyst vieną kojinę, ieško antros, o jos... nėra!

– O ne, – aiktelėjo apstulbęs, – tik ne mano mėgstamiausios
avietinės kojinės! Sugrįžk, girdi?! Negali manęs taip palikti!

Paskui brūkšt pastūmė skalbyklę ir įgrūdo ranką į juodą pra-
garmę grindyse. Jau kuris laikas mažosios Bė šeima žinojo, kad

8 kojinių, dingstančių skalbiant, nesuryja mašina ar kas kitas, jos neištirpsta vandenyje ir netampa nematomos, tik pabėga per tą skylę laimės ieškoti. Taip, deja, nutiko ir mėgstamai avietinei Tėtės kojinei. Tėtė dar turėjo viltį, kad paskutinę minutę pavyks ją grąžinti namo, todėl ėmė tyrinėti skylės vidų. Bergždžiai!

– Tėveli, iš to jokios naudos, – pasakė mažoji Bė. – Ji tiesiog išėjo. Matyt, turėjo dingstį.

Bet Tėtė negalėjo susitaikyti su praradimu.

– Daugiau tai nepasikartos! – šūktelėjo ir tekinas nubėgo savo mėgstamos dėžės su glaistu, gipsu ir klėjais.

– Tuoju kuo gražiausiai užlopysiu ir nė viena šelmė nebeišsmuks!

9

– Tikrai manai, kad tai gera mintis? – suabejojo mažoji Bė. Tačiau Tėtė atrodė nusiteikęs ryžtingai. Gal būtų pakeitęs nuomonę, jei būtų žinojęs, kad pabėgusios iš nešvarių skalbinių krepšio kojinės gyvena labai įdomų gyvenimą.

Kaip, pavyzdžiui, jo mėgstama avietinė...

A pie avietinę
kairę kojinę

ir lokiuką,
kuris nebuvo ateivis,
ir mergaitę, kuri išskrido
į kosmosą

Avietinės kojinės nuotykis, suprantama, prasidėjo nešvarių skalbinių krepšyje. Kairioji avietinė medvilninė Tėtės kojinė gulėjo ten laukdama skalbimo. Ją smaugė nuobodulys, todėl kur buvus nebuvus vis pašokdavo, apsiversdavo kūlio, pasirisdavo šen ir ten.

– Nusssssiramink pagaliau! Ir ko taip maliesssi... – šnypštė jai geltonas chalato dirželis, kuris susinervinęs virsdavo tikrų tikriausia nuožmia kobra.

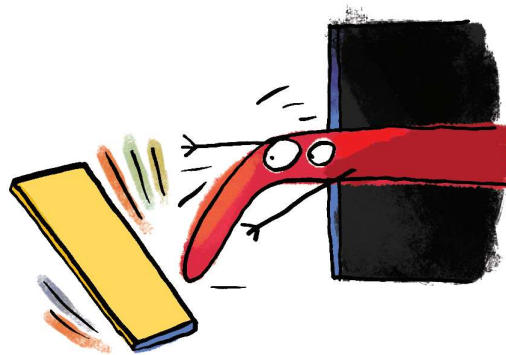
– Nustok elektrintis! – zirzė ruda beretė. – Dar kiek ir sukel-si gaisrą!

12 Tačiau avietinė medvilninė kojinė nė nemanė sėdėti vietoje, stryktelėjo iš krepšio ant grindų ir dingo pragarmėje po skalbykle.

Po skalbykle, kaip žinote, buvo įėjimas į paslaptingą koridorių, juo dažniausiai galėjai nueiti ten, kur labiausiai norėjosi.

O avietinė medvilninė
kojinė troško švytinčių
kosmoso platybių ir nevar-
žomos laisvės. Gal būtų galėjusi nueiti tiesiai
į Mėnulį? Arba į Marsą?

Tačiau koridorius tuokart turėjo kitų planų, nes
vieta, kurioje ji atsidūrė, buvo ankšta, tamsi ir už-
rakinta spyna. Tiksliau tariant, pakliuvo į labai
mažą žaislų parduotuvę. Buvo sekmadienio vaka-
ras, todėl žaislų pardavėjas sėdėjo namie priešais
televizorių gurkšnodamas kakavą ir neturėjo ža-
lio supratimo, kad tarp lentynų pasirodė avietinė
medvilninė viešnia.

13

Kojinė apsidairė aplink: parduotuvėje nebuvo
nieko, išskyrus virtines be amo stypsančių Bar-
bių, plastikinių nykštukų, minkštų „Hello Kitty“
žaisliukų ir Nulėpausių iš „Mikės Pūkuotuko“. Vis
dėlto kažkas gailiai dūsavo ir dejavo. Garsai sklido
iš dėžutės, ant kurios juodu flomasteriu buvo už-
rašyta

~~BUROKAS~~

Kojinė priėjo arčiau ir pakėlė kartoninį dangtelį. Viduje kiūtojo nedidelis pliušinis lokiukas.

– Ko taip dejuoji? – paklausė kojinė.

– Man liūdna, – atsiduso lokiukas.

– O kodėl?

– Nes neturiu prie ko prisiglausti.

– Niekas nenori tavęs pirkti?

– Niekas, – pytelėjo pliušinukas.

– Kodėl?! Tu nuostabus, toks švelnus ir minkštutis.

– Tu tik pažiūrėk į mane! – lokiukas pasuko galvelę ir avietinė kojinė pamatė, kad tarp dviejų ausyčių jam ant viršugalvio prisiūta trečia ausis, ir dar tokia didelė.

– Še tai tau! – nustebo. – Ir kaip tai nutiko?

– Per išsiblaškimą. Žaislų fabriko darbuotojas užsiplepėjo su bičiule ir prisiuvo man viena ausimi per daug.

– Man tu labai patinki!

– Tačiau vaikai nenori lokiuko su trimis ausimis! Maža to, ta papildoma ausis puikiai girdi, todėl sužinau viską, ką apie mane kalba. „Apsigimėlis“, „ufonautas“, – taip mane vadina.

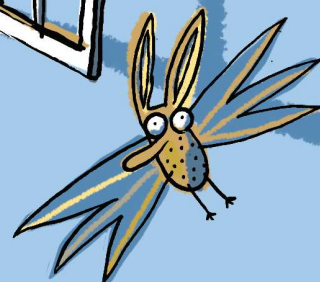
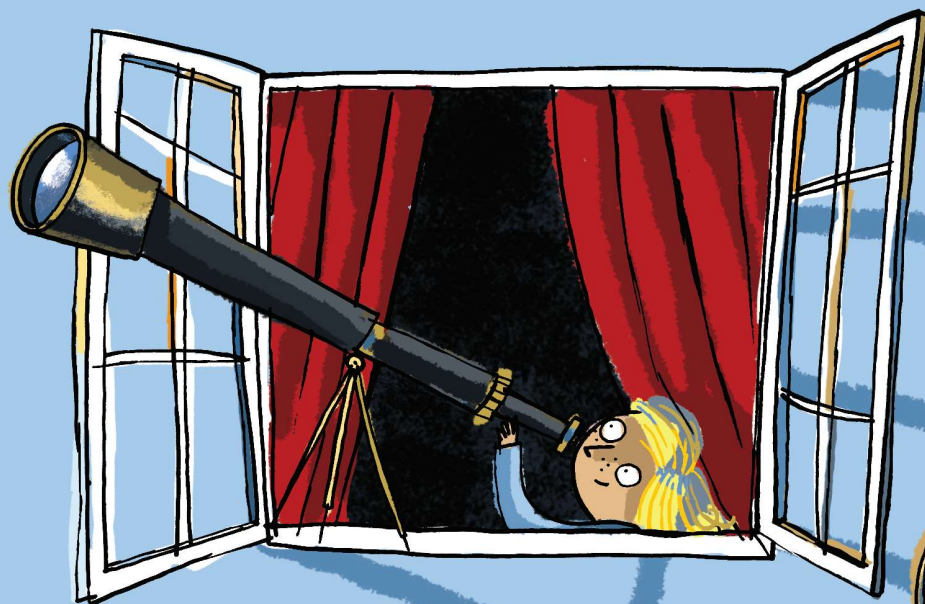
– Esu tikra, kad kur nors pasaulyje yra vaikas, kuris laukia tokio keistuolio kaip tu. Reikia tik surasti vienam kitą. Turėtum išlipti iš tos dėžutės.

Kaip gerai, kad žaislų pardavėjas paliko nakčiai pravirą orlaidę. Avietinė medvilninė kojine ir lokiukas galėjo išsiropšti laukan. Jie lėkė pro namus, bėgo pro parkus, skverus, ligonines ir mokyklas, kol galop atsidūrė priešais neaukštą seną mūrinuką. Atrodė, kad visi jo gyventojai miega, išskyrus kažką palėpėje – tik ten degė šviesa. Pro langą buvo matyti laibas siluetas, liesutėmis rankomis laikantis didelį teleskopą. Trečioji ausis ant lokiuko viršugalvio įsitempė norėdama pagauti visus garsus, sklindančius nuo lango. Ir išgirdo, kaip plonytis balselis aikčioja: „Kokie gražūs Mėnulio krateriai! Kokie nuostabūs Saturno žiedai! Kaip skaisčiai švyti Venera! Kai užaugsiu, tapsiu astronaute ir skrisiu į kosmosą ieškoti naujų civilizacijų!“

– Ten maža mergaitė. Atrodo labai miela, –
pasakė lokiukas. – Gal sutiks mane priglausti bent kartą.

– Tikrai! – karštai pritarė kojinė. – Pamačiusi, nepa-
leis tavęs iš rankų. Turime ją pasiekti, geriausia liet-
vamzdžiu!

– Šok man ant galvos, lokiams puikiai sekasi karsty-
tis, o kojinėms, kiek žinau, sunkiau.

Avietinė medvilninė kojinė užsiropštė lokiukui ant
galvos, o lokiukas užsliuogė lietvamzdžiu ant mūrinuko
stogo. Paskui užsirepečkojo ant kamino – op! – ir išslydo
mažosios kambario vidury. O žinote, kuo vardu buvo ta
mergaitė? Kaip gyvi neatspėsit!

